

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

126. In quo sensu Episcopus, quando consecratur, vocet Pontificem
Vicarium D. Petri, & an dicta verba sint in Pontificali corrigenda? Ex p. 12.
tr. 3. & Misc. r. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

De Consec. Episc. Resol. CXXVI. 415

mondo celebrantur conjugati quique vocantur, ut quia in via iam conjugii praeserunt, in subsequen-
tia quoque copula gaudio miscentur, cur non ergo,
& in hac spirituali ordinatione, qua per sacram mi-
nisterium homo Deo conjungitur, tales convenient,
qui vel in profecto ordinati gaudent, vel pro ejus
cuidato Omnipotenti Deo preces pariter fundat.

1. Nota Lector, quod plures alias mysticas signifi-
cationes omnium Rituum Episcopalis consecrationis
erudit, & latè invenies apud Gerundam, doctum
quidem Authorem ex Societate I E S V, de Episco-
po tom. 2. lib. 8. disp. 13. cap. 3. cum seq. sed ex in-
dustria illas hic adducere nolui, contentus tantum
ea, que nota Socolovius proferre, nam liber Patriis
Gerundæ facile invenitur; non autem Socolovii, vide
eam Petrum Gregorium Tholosanum in Syntag-
matis universit. 15. cap. 12. num. 38. cum seqq. & hæc
dicta sufficient circa præsentem Tractatum de Con-
federatione Episcopali, quem post tot exhortatos
labores in Theologia Morali ultimo loco scripsi, an-
num agens sexagimum novum. Fauxit Deus, quod
qui tantos libros scripsi, in uno vitæ libro, scrip-
tus sum.

RESOL. CX XVI.

In quo sensu Episcopus, quando consecratur vocat Pontificem Vicarium D. Petri, & an dicta verba sint in
Pontificali corrigenda? Ex p. 12. tract. 3. & Misc.
Relol. 1.

1. R. Espondeo, quod Paulus Lopis de Sedium
Patriarch. erect. cap. 15. n. 13. Franciscus
de Caftillo in 4. sent. tom. 2. disp. 15. q. 4. numero 23.
Cardin. Baronius, tom. 9. anno 740. in nota marginali,
& Cardinalis Bellarminus lib. 2. de Reform. Pontif. ca-
pit. 17. docent talem loquutionem esse improprium:
nam vox Vicarius supponit subjectionem ejus, enjus
vices geruntur; nam est officium subalternum, ut
obseruat Baldus conf. 353. num. 2. lib. 1. & idem Vicari-
us propriè loquendo, minor est eo, cuius est Vicarius.
ut docet Beccanus Opusc. de Prim. Regis Anglia,
part. 1. cap. 1. num. 4. & etiam ipsius Hæretici, Bodin
de Republica lib. 1. cap. 9. n. 127. Gasp. Rovius in
Commentario Iuridico Hispanico Politico ad legem Re-
giam Germanorum, cap. 11. sect. 1. 1. num. 4. & Rein-
ringke ad regimine Seculari, & Ecclesiastico lib. 1. Class.
3. cap. 9. num. 307. Unde recte Doctores inelyti Mu-
nieri Sorbonici, ut patet apud Duvalium De Roman.
Pontif. part. 1. quest. 2. damnarunt quandam proposi-
tionem M. Antonii de Dominis, afferentis Spiritum
Sanctum esse Vicarium Christi in regimine Ecclesiæ;
mentalis propositio redolto hæresim Macedonianam,
in verbo Vicarii, nam, ut dictum est, Vicarius minor,
non inferior est eo, cuius & Vicarius: Ex hoc sequi-
tur ut optimè obseruat Ioan. Driedonic. tom. 1. lib. 4.
cap. 3. part. 1. Mendoza. in quolibet quest. 4. scholastica
num 2. Pontificem non esse dicendum Vicarium Divi
Petri, cum Summus Pontifex, in regimine Ecclesiæ,
non sit minor, nec inferior D. Petro, sed æqualis. Et
ideo Divus Bernardus lib. 2. de Considerat. cap. 8. voca-
vit Eugenium Papam, potestate, Petrum, quod negat
Calvini lib. 4. Instr. cap. 6. §. 8. & alii hujus farina
homines, contra quos, & solidè insurgit Suarez contra
Regim Anglia lib. 3. cap. 12. & 15. per totum, & Duval-
ius, ubi supra de Rom. Pontif. part. 2. quest. 7. Ergo
non est Romanus Pontifex, vdcandus Vicarius, sed
successor Petri; & idem Patres, & Concilia loquentes
de Pontifice, vocant illum Vicarium Christi, & suc-
cessorem D. Petri, sic loquitur D. Thomas lib. 1. con-

tra Gentes, cap. 33. & lib. 1. de Regim. Princ. cap. 14.
& alii Patres, quorum ad satietatem possem hue no-
mina adducere, led sufficit mihi tantum verba Concilii Florentini profere, ubi sic asseritur. *Definimus Pon-*
tificem Romanum successorem esse Divi Petri Principis
Apostolorum, & verum Christi Vicarium, totiusque Ec-
cclie Caput. Vide quomodo Concilium, quando lo-
quitur de P̄tifice, in ordine ad Christum vocat illum
ejus Vicarium, quando vero loquitur de Pontifice in
ordine ad Petrum, vocat ejus successorem, unde in
cap. fin. de Translatione Episc. vocatur Pontifex succel-
lor D. Petri, & Vicarius Iesu Christi. Ergo ex his
Pontificem non esse vocandum Petri Vicarium aperte
patet: & ideo talis loquatio videtur in Pontificali à
Sanctissimo corrigit, tum quia est loquatio im-
propria, ut tenent Castillo, Baronius, & Bellarminus
locis citatis: tum etiam, ne præbeatur occasio hæ-
reticis asserendi, *Summum Pontificem esse inferiorem D.*
Petro; & ideo illa terra petris Ecclesie M. Antonius
de Dominis, olim Archiepiscopus Spalatenensis, lib. 4.
cap. 1. num. 4. tenet, Pontificem esse D. Petri purum
Ministrum, & substitutum, & ideo inferiorem, nixus
authoritate afferentium, & vacantium Summum
Pontificem D. Petri Vicarium.

2. His tamen minimè suffragantibus, inhærendo
vestigiis Pii V. & Clem. VIII. existimo nullam à San-
ctiss. D. N. in dictis verbis Pontificalis correptionem
adhibendam esse: nam aliter essent corrugendi Cano-
nes, Concilia Generalia, & S. Patres. Probatur,
nam ego invenio hæc verba, quibus utitur Pontifica-
le, delupta esse à Sacris Canonibus, & sic in cap.
non quales, q. 1. Nicolaus Papa ad Melchiadem Impera-
torem sic ait: [Non quales Sacerdotes Domini sint, sed
quid de Domino sint, sed quid de Domino loquan-
tur est vobis magnopere prævidendum, nec in Vi-
cariis D. Petri. Apostoli vobis est attendendum qui
sint, sed quod pro salute vestra fatigant.] Et in cap.
Ego Ludou. dist. 63. Summus Pontifex vocatur etiam
Vicarius D. Petri. Sed textus aureus in favorem Pon-
tificalis invenitur in cap. Quoties, q. 7. in quo adest
formula Inramenti à schismate redeuntium sub istis
verbis: [Spondeo sub Ordinis mei casu, & aiathe-
matis obligatione, atque promitto tibi, & per te S.
Petro Apostolorum Princi, atque ejus Vicario Bea-
tissimo Gregorio, vel successoribus ipsius me nun-
quam quorumlibet suasionibus, vel quocumque alio
modo ad schisma revertirum.] quæ quidem verba
sunt ipsissima cum verbis appositis in Pontificali, de
quibus nunc est quæstio, an sint corrugenda, nec ne;
quæ quidem à dicto Canonice desumpta fuisse reor.
Deinde ego observo, non solum apud Sacros Cano-
nes, sed etiam apud Concilia Generalia Summum
Pontif. D. Petri Vicarium vocari: unde Philippus
Presbyter Legatus Cœlestini Papa, sic loquitur ad
Patres Concilii Ephesini, tom. 2. cap. 16. D. Petri Ordinarius,
& Successor, & Vicarius, famulus, Beatissimusque
Papa, & Episcopus noster Cœlestinus, nos suos pro se,
quasi Vicarios ad hanc Synodum misit. Et in Conc. Tici-
nen, sub Joan. VIII. tom. 3. Concil. p. 2. sic habetur. In
Ecclesia Romana Apostolorum viget successio & Romani
Pontifices Principum Apostolorum Petri, & Pauli Vi-
cariorum. S. Bonif. Archiep. I. Moguntinus ut patet in
Conc. Galli. tom. 2. art. 723. & Ludovicus Pius in De-
creto Confirmationis donationum A vitatum an. 817.
vocarunt Pontifices Vicarios D. Petri. Et tandem
etiam Sancti Patres hoc titulo Summos Pontifices de-
corarunt: Et ideo D. Bernard. licet lib. de Considerat.
cap. 8. vocaverunt Pontificem Vicarium Iesu Christi,
tamè in Ep. 83. vocat illum etiam Vicarium D. Petri,
nam exponens illa verba D. Pauli: *Omnis anima pote-*
ntibus subditas sit, sic effatur ad Conradum. Hand

Sententiam cupio vos, & moneo custodire in exhibenda reverantiasumma, & Apostolica Sedi, & B. Petri Vicario; sicut ipsam vobis vultis ab universo servari imperio. Arnolphus etiam Lexoviensis in Epistola ad Alexandrum de promotione sua, sic ait: *Interim ego minor, licet omnibus, non minore, tamquam gaudeo, quam exstiri gloriari vestra promotionis amplector, & vos Apostolum Christi Petri Vicarium, Pastorem, & Episcopum omnium, qui Christiano nomine censuram, agnoco, Symmacus Papa, in Apologem, adversus Anastasium Imperatorem, sic affecterit.* Quia Petrum Alexandrinum recipis, B. Petrum Apostolum in suo Vicario calcare contendis, Gelasius etiam Papa Ep. 10. ad Anastasium, vocavit Pontificem D. Petri Vacarium. Idem fecerunt Episcopi Provincie Tarragonensis in Hilarius Papam scriventes, ut patet inter eis Epistolas, & plures alii, quos, ne sim longior, omitto. Si ergo clare appareat sacros Canones, Acta Concilii Generalis, & Sanctos Patres vocasse Pontifices D. Petri Vicarios, non video, quare talis loquutio in Pontificali non sit toleranda.

3. Solum itaque nunc superest explicandum, quo pacto Pontifex dicitur Vicarius D. Petri. Aliquit assertunt, Patres & Pontifices veneratos esse D. Petrum, ac Ecclesiae sua gubernacula, per se etiam modo tractantem. Vnde Petrus Ravennas Epist. ad Euychen. tom. 2. inter Ep. praambulas in Conc. Calcedonensi, sic ait. *Quoniam B. Petrus, qui in propria Sede, & vivit, & praeferet, prestat querentibus veritatem.* S. Leo serm. 2. de Anniversario sua assumptionis, dixit: *Quod Beatus Petrus in accepta fortitudine petre perseverans, suscepit Ecclesia gubernacula, non reliquit.* Hinc factum est, ut B. Petri, velut in Sede Apostolica perpetuo fedentis, Pontifices Romani, Vicarios, se ipsos vocant, & à Sanctis Patribus vocati fuerint; ita docet Nicolaus Coeffeteau Episcopus Massiliensis, contra Rem publicam M. Antonii de Dominis, lib. 4. c. 1. n. 5.

4. Alii vero existimant dicendum cum M. Antonio Cappello in disputatione posteriori de successione Episcopi Romani in Pontificatum B. Petri, c. 9. fol. mibi 275. quod nomine Vicarii à vice derivatur. Quare quicquid alterius cuiusque, vel personae, vel rei vices subit, ejus Vicarius dicitur: idque (ait Cappellus,) iis qui mediocriter latine sciunt, magis exploratum est, quam ut probari queat. Hinc Bechmannus de Originibus lingua Latinae verb. *Vices*, sic ait. *A vice Vicarius, hoc est qui alterius vicem obicit.* Hoc supposito assertunt, Pontifices, non solum ritè vocari Vicarios Iesu Christi, sed etiam Vicarios D. Petri, non tamen in eodem sensu: nam vocantur Vicarii Christi quia vicem in terris gerunt, ex ejus institutione: nam in illis verbis, *Pasce oves meas, Tibi daboclaves Regni Celorum, & similibus*, non solum fuit inclusus D. Petrus, sed etiam omnes futuri Pontifices: ut contra haereticos probat Suarez, & Duvalius, ubi supra quibus addere Boverium tom. 3. diff. 1. quest. 1. punct. 7. §. 35. & alios. Vocantur etiam Pontifices Vicarii D. Petri, quia ejus vices gerunt, ex successione: In primo sensu Vicarius Christi importat inferioritatem, ratione institutionis: in secundo sensu, Vicarius D. Petri non importat subjectionem, sed æqualitatem ratione successionis. Itaque vocare Pontificem B. Petri Vicarium, in subiecta materia de qua loquimur, idem est, ac vocare illum B. Petri successorem. Et quidem, qui succedit alicui in quacunque re, seu functione, ejus Vicarius dicitur. Sic Horatius lib. 3. Od. 24. loquens de Getis, ait.

*Nec cultura placet longior annua
Definitumque laboribus
Æquali recreat sorte Vicarius.*

5. In quibus verbis, ut advertit Dionysius Lambinus, & Ioannes Bondi, significatur Getas ad colendos

agros singulis annis alterna vice, alios alii succedere. Unde vox illa, *Vicarius*, ut pater apud Horatium, nullam importat subjectionem, & inferioritatem, sed tantum meram successionem. Hinc M. Tullius etiam dixit: *Ora. 5. in Verrem: Vnum & quinq[ue]ginta arares, ita video dejectos, ut his ne Vicarii quādem successant. Quid egregiè confirmatur ex autoritate D. Cypriani, Epist. 67. in qua appellat Stephanum Papam nullum Vicarium D. Petri, sed Vicarium Cornelii, & Lucii, suorum Prædecessorum, sic enim ait, *Servandus est antecessorum nostrorum Beatorum Martyrum Cornelii, & Lucii honor gloriatus, quorum memoriam, quan nos honoremus, multo magis tu frater carissime honorare, & seruare gravitatem tua debes, qui Vicarius, & Successor eorum factus es.* Ita ille. Ergo clare patet in dictis verbis S. Cypriani, *Vicarium*, & *successorem*, esse aliquando synonyma, & unum pro alio accipi; & idem vocat Stephanum Vicarium Cornelii & Lucii. Vide etiam Menclenum de Monarch. Eccl. tom. 1. p. 2. lib. 4. cap. 10. Alvirum Pelagiū de Plantū Eccl. lib. 2. cap. 10. Et recognoscit etiam Salmasium, utinam prius esset Author, qui in impio libro de Primatu Papæ cap. 3. fol. 38. *Vicarium, successorem significare concedit, & Antonium Delphinum de Eccl. lib. 2. fol. 1. 41.**

6. Nec obstat su prædictis, quod si *Vicarius* idem est, quod *successor*, ergo quando Pontifex dicitur *Vicarius Christi* posset quis dicere, idem esse, ac Christi successor, ut haereticus Suthivius falso assert, se faciat Pontifices Romanos. Respondeo hoc esse purum mendacium, Christo enim succidi non potest, quia est Sacerdos in æternum, & perpetuum habet Sacerdotium, ut recte observat Gregorius in Controversiis pro Bellarmino, tom. 2. in defens. lib. 1. de Rom. Pontific. cap. 9. fol. 500. & lib. 2. cap. 1. fol. 711. Hinc idem Cardinalis Bellarmius de Scriptoribus Ecclesiasticis, putavit libros de Regimine Principum D. Thomae non esse D. Thomæ, quia in lib. 3. cap. 1. non semel vocat Authorum Summum Pontificem successorem Christi. Dicendum est igitur, tunc vocem *Vicarius* summi posse pro *successore*, quando quis est *Vicarius*, id est *successor*, alicius, qui defecit ex munere suo; ut est Pontifex in ordine ad D. Petrum, secus autem quando est *Vicarius*, id est, vicem gerit alicius qui in officio & munere adhuc permanet, ut est Pontifex in ordine ad Christum, ergo nullo pacte vox *Vicarii* potest summi pro *successore*, quando Pontifex vocatur *Vicarius Iesu Christi*.

7. Unde ex his patet responsio ad omnia superdis in contrarium adducta: negandum est enim in nostro casu vocem *Vicarii* indicate inferioritatem, & subjectionem, sed dicimus significare equalitatem per successionem, & etiam negandum est Bellarmio, & Baronio, hanc loquitionem esse omnino impropiam; si demus talem esse, quid ad rem? cum ad verum sensum reducatur, & ritè à Sanctis Patribus usurpetur, ut visum est supra, & si Bellarmius observat Patres hanc loquitionem, hinc impropiam usurpasse ob reverentiam Divi Petri, quare ob eamdem reverentiam, non est à nobis in Pontifici relinquenda?

8. Non desinamus tamen hic obiter adnotare, non bene Baronium in illa nota apposita in anno 740, dicitur hanc loquitionem fuisse usurpatam, secundum ultimam temporis, quia non solum in octavo seculo, (ut ipse ait) sed etiam in prioribus, mediis, & posterioribus seculis Ecclesiæ, Pontifices, & Patres, ita loqui sunt, nā Cyprian. floruit anno 230. Conc. Ephesinum fuit celebratū an. 431. Episcopi Tarragoni scripserunt Hilario, qui extitit an. 461. Symmach. vixit anno 500. Gregorius anno 590. Bernaldus an. 1130. Arnolphus an. 1160. & hi qmnes, & alii vocaverunt Pontificem Vicarium

Vicarium D. Petri, non debebat igitur Baronius alle-
rete hunc modum loquendi octavo seculo usurpa-
tum fuisse.

9. Ad id verò, quod dicebatur M. Antonium de
Dominis ex hac loquendi forma artipuisse occasio-
nem dicendi, Pontificem esse D. Petru inferiorem;
répondeo, non esse novum, Hæreticos ex locis San-
ctorum, Patrum, malè intellectis, imò ex facie scrip-
ta, eorum delictamenta confirmare. Vocatur enim
Pontifex Vicarius Iesu Christi, quia ejus vices gerit,
ex institutione, & hæc vox in hoc sensu, importat
subjectio. Vocatur Vicarius D. Petri, quia vices ejus
gerit, ratione successoris, & in hoc sensu, vox ista,
nullam significat superioritatem, sed æqualitatem.
Blaterat ergo more suo impius Spalatensis; nam in
materia de qua loquimur idem est Vicarius, ac Suc-
cessor: ideo Patres, vocando Pontificem D. Petri Vi-
carium, non intenderunt illum esse ejus purum mini-
strum, & servum, substitutum, (ut ipse perperam
efficit) sed æqualem successorem in ejus Cathedra;
eo sensu quo Tullius Act. 6. in Verrem dixit, *Suc-
cessor est Vicarius muneri suo.*

10. Igitur cum ex his omnibus appareat hoc modo
loquendi sanctos Patres usos fuisse in omnibus sœcu-
lis Ecclesiæ, eo sensu quo supra explicatum est, non
videtur a Sanctissimo D. N. nunc in Pontificali Ro-
mano emendandum, sicuti non emendaverunt Pius V.
& Clemens VIII. ejus Prædecessores. Et revera si in
Pontificali talis locus corrigeretur, quid ad rem? si
alii remanerent in Decreto Gratiani, in Concilio
Ephesino, & in aliis libris Patrum, qui in diem pa-
cum omnium manibus teruntur, cum Pontificale
pacis legantur: Deinde, cum hæretici falsò afferant,
ut observat Gretserus, *in controversi. pro Bellarmino*
tom. 1. lib. 2. cap. 19. & alioz nos mutilare, & corrumpere
Codices prout licet, ex hac correctione, quæ-

nam quæso ore impiò non effutirent? Imò ex illa
magis in suo errore confirmarentur, quod videlicet,

Pontifex sit minor D. Petro: nam dicent Romanen-
ses, (sic ipsi nos vocant) quia videbant Sanctos Pa-
tres, afferendo Pontificem esse Vicarium D. Petri,

lesuisse D. Petro esse inferiorem, ut hanc veritatem
opprimereat, tam modum loquendi à Pontificali

Romanò sustulerunt. Sed qualancti Patres vocando

Pontificem Vicarium D. Petri, nullam ejus indicarunt

(ut ipsi perperam afferunt) inferioritatem, sed æquali-
tatem ratione successionis: Ideò talis loquatio non est

à nobis responda, cum corum hæreti non faveat:

& si à nobis novissime in Pontificali corrigeretur,
ex hoc, ut sp̄rā dixi, magis ipsi excuterent, & in eo-
rum magis firmarentur errore. Et ne in terminis, ut
dici solet, terminantibus nostra sententia careat. Au-
thore, sciendum est. M. Antonium Cappellum in dis-
putatione posteriori de successione Episcopi Romani in
Pontificatum B. Petri, c. 9. docere hanc loquutionem,
qua utitur Pontificale Romanum in consecratione
Episcoporum, ritè usurpari. Itaque in dictis
verbis puto nihil innovandum esse.

11. Nota quod circa prædictam difficultatem fuit
inita Congregatio Theologorum coram Eminentiss.
Cardinalibus Falconerio & Poli, in qua etiam ex
mando felicis recordationis Urbani VIII. ego in-
terfui. Et plures fuerunt in voto, ut pro Vicario, Suc-
cessor, poneretur. Ego vero in negativa sententia ste-
ti, quam etiam approbat sapientissimum Joannes de
Lugo, nunc merito S. R. E. Cardinalis, & ex eadem
Societate Iesu Pater Terentius Alciatus, nec non Pa-
latii Apostolici Magister; unde relatis votis ad San-
ctissimum, ipse ordinavit, quod nihil in Pontificali
mutaretur circa præsentem difficultatem ut factum
fuit, & Pontificale impressum erat antea tempore
Pii V. & Clementis VIII.

INDEX